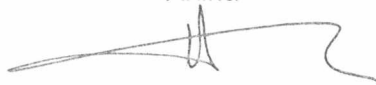

Αθήνα, 16/12/97

Ενημερωτικό Δελτίο - 23

Στο πλαίσιο του σχεδιασμού για την επικοινωνιακή υποστήριξη της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης και του Προϋπολογισμού 1998 σας στέλνω συνοπτικό σημείωμα με συγκριτικά στοιχεία των περιόδων 1990 -1993 και 1994 - 1997.

Φιλικά

Γιώργος Πασχαλίδης

Πίνακας Αποδεκτών

- Γραφείο Πρωθυπουργού - Προέδρου ΠΑΣΟΚ
- Κ. Σκανδαλίδης Γραμματέας Κ.Ε. ΠΑΣΟΚ
- Μέλη Ε.Γ. ΠΑΣΟΚ
- Προεδρείο Κ.Ο. ΠΑΣΟΚ
- Μέλη Κ.Ο. ΠΑΣΟΚ
- Γραφείο Υπουργού Τύπου ΜΜΕ
- Γραφείο Τύπου Πρωθυπουργού
- Τομέας Επικοινωνίας ΠΑΣΟΚ
- Τομέας Οικονομίας -Ανάπτυξης ΠΑΣΟΚ
- Τομέας Συνδικαλισμού και Μαζικών Χώρων
- Τομέας Κοινωνικής Πολιτικής
- Γραφείο Τύπου ΠΑΣΟΚ
- Σ. Κοσμίδης Γ.Γ. Υπουργικού Συμβουλίου

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΕΡΙΟΔΩΝ 1990 - 1993 & 1994-1997

Περί φορολογικής και εισοδηματικής πολιτικής

---

1. Προϋπολογισμός 1998

Η αύξηση των εσόδων του προϋπολογισμού το 1998 αντιστοιχεί σε 946,9 δισ. δρχ. έναντι αύξησης του ΑΕΠ ίσης με 2.738,0 δισ. δρχ. Συνεπώς το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος της προβλεπόμενης αύξησης θα προέλθει από τη φυσιολογική αύξηση των εσόδων με αμετάβλητους φορολογικούς συντελεστές, ως αποτέλεσμα της προβλεπόμενης αύξησης του ΑΕΠ. Ένα μικρό μόνο μέρος των προβλεπομένων εσόδων θα προκύψει, ως καθαρό αποτέλεσμα από νέα μέτρα.

Την περίοδο 1990-1993 κατατέθηκαν και ψηφίστηκαν 22 νομοσχέδια με διάφορες ρυθμίσεις ενώ την περίοδο 1994 - 1997 κατατέθηκαν 18.

Τα χρόνια της Ν.Δ. *η υπέρβαση στο έλλειμμα της Κεντρικής Διοίκησης*, κατά μέσο όρο φθάνει σε ύψος record (πραγματοποίηση / προϋπολογισθέν) 35,5%, έναντι 13% την περίοδο 1994 -97 γεγονός που δείχνει την αποτυχία της πολιτικής και την έλλειψη ρεαλισμού της περιόδου 1990 -1993. Επίσης, το *Δημόσιο Χρέος της Γενικής Κυβέρνησης* από 80,7% του ΑΕΠ το 1990 αυξάνεται δραματικά στο 111,6% το 1993, ενώ μετά ακολουθεί καθοδική πορεία φθάνοντας το 109,9% το 1997.

(2) Σύγκριση φορολογικής και εισοδηματικής πολιτικής ΠΑΣΟΚ - Ν.Δ.

Πρέπει να τονισθεί ότι στην οικονομία για όλες τις συγκρίσεις διαχρονικές, διακρατικές κ.λπ. απαραίτητη είναι η προσφυγή στα στατιστικά στοιχεία τα οποία και μπορούν να στηρίξουν την αλήθεια των ισχυρισμών του καθενός. Όλα τα άλλα χαρακτηρίζονται επιεικώς εικασίες.

Μια σύγκριση της φορολογικής και εισοδηματικής πολιτικής που εφάρμοσε η Ν.Δ. με τη σημερινή είναι αποκαλυπτική. Ο μέσος όρος της κατ' έτος αύξησης των φορολογικών εσόδων **την τριετία 1991 -1993 ήταν 19%**. Το βάρος πέφτει στους έμμεσους φόρους που πλήττουν τις ασθενέστερες τάξεις και οι οποίοι αυξάνονται κατά 19,3% κάθε χρόνο. Αντίθετα οι άμεσοι φόροι φυσικών προσώπων αυξάνονται μόνο κατά 5,9% ετησίως. Η πολιτική αυτή προκαλεί επιδείνωση του πληθωρισμού πλήττοντας έτσι τα εισοδήματα των εργαζομένων.

Παράλληλα την ίδια περίοδο όλες οι κατηγορίες των μισθωτών βλέπουν το πραγματικό τους εισόδημα να μειώνεται κατά μέσο όρο 3,6% κάθε χρόνο (ή 11% σωρευτικά). Είναι φανερό ότι το βάρος της πολιτικής που εφαρμόστηκε για να μειωθεί ο πληθωρισμός το σήκωσαν οι μισθωτοί αφού υπέστησαν διπλή θυσία, δηλ. και μείωση των εισοδημάτων τους και αύξηση των εμμέσων φόρων. Η πολιτική αυτή συνειδητά οδήγησε σε αναδιανομή του Εθνικού Εισοδήματος με μείωση του μεριδίου των μισθών στο Εθν. Εισ. Από 39% το 1990 στο 35,5% το 1993.

Επίσης το πραγματικό εισόδημα των συνταξιούχων τα χρόνια της Ν.Δ. μειώνεται. Η μείωση (κατά συνταξιούχο) της πραγματικής σύνταξης (δημοσίου, ΙΚΑ και λοιπών Ταμείων) ήταν 16,8% μεταξύ 1990 και 1993, του δε ΟΓΑ ήταν 10%.

Τέλος, από τα στοιχεία του Υπουργείου Οικονομικών (ΚΕΠΥΟ) προκύπτει ότι ενώ το 1990 οι μισθωτοί και συνταξιούχοι πλήρωναν το 55,5% του συνολικού φόρου εισοδήματος το 1993 το ποσοστό ανεβαίνει στο 60,8%.

Αντίθετα από **το 1993 και μετά** ακολουθείται πολιτική που αποβλέπει στη διασφάλιση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων και τη μείωση του πληθωρισμού και των ελλειμμάτων του δημοσίου. Έτσι τα φορολογικά έσοδα τα χρόνια 1994-97 αυξάνονται κατά 13,5% ετησίως και το βάρος επικεντρώνεται στους άμεσους φόρους Φυσικών και Νομικών Προσώπων που αυξάνονται κατά 22,5% (και γίνεται προσπάθεια μέσω της εφαρμογής των αντικειμενικών κριτηρίων για δικαιότερη κατανομή). Αντίθετα οι έμμεσοι φόροι αυξάνονται μόνο κατά 11,9% κάθε χρόνο συμβάλλοντας έτσι στη μείωση του πληθωρισμού.

Την περίοδο 1994 - 97 το πραγματικό εισόδημα των μισθωτών αυξάνεται κατά μέσον όρο 3,0% (12,6% συνολικά) και το μερίδιο των μισθών στο Εθνικό Εισόδημα αυξάνεται ξανά και φθάνει το 38,1% το 1996. Συνεπώς την περίοδο αυτή 1994 - 96 εκτός από την ανάγκη σύγκλισης της οικονομίας, η οικονομική πολιτική είχε το επιπλέον βάρος να επαναφέρει και να διορθώσει τη μονόπλευρη σε βάρος των μισθωτών και συνταξιούχων πολιτική της προηγούμενης περιόδου. Έτσι η μέση πραγματική σύνταξη (δημοσίου και ΙΚΑ και λοιπών Ταμείων) αυξάνεται 7,1% συνολικά, του δε ΟΓΑ κατά 31,5%. Τέλος, η συμμετοχή των μισθωτών και συνταξιούχων στο συνολικό φόρο εισοδήματος πέφτει για τα εισοδήματα του 1996 στο 58,0% από 60,8% το 1993.

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Στον τομέα **της απασχόλησης** η σύγκριση πάλι είναι απογοητευτική για τη Ν.Δ. Ο αριθμός των ανέργων αυξάνεται κατά 39,300 άτομα κάθε χρόνο και το ποσοστό ανεργίας ανεβαίνει από 7% το 1990 στο 9,7% το 1993 και δεν δημιουργείται καμία νέα θέση εργασίας.

Τα επόμενα χρόνια η αύξηση των επενδύσεων και του ΑΕΠ δημιουργούν 54.000 νέες θέσεις εργασίας κάθε χρόνο το δε ποσοστό ανεργίας κινείται στο 10%.

Οι προοπτικές που διαγράφονται σε όλους τους τομείς είναι ευνοϊκές και η Ελλάδα ισότιμα πλέον θα μπορεί να συμμετάσχει στην ΟΝΕ. Το μείγμα της πολιτικής που ακολουθείται όλη την περίοδο 1994 -97 (που εφαρμόζεται και το Πρόγραμμα Σύγκλισης) είναι επιτυχές, γεγονός που αναγνωρίζεται από όλους τους διεθνείς οργανισμούς.

Με ορθολογικό περιορισμό των κρατικών καταναλωτικών δαπανών και αντιπληθωριστική νομισματική και συναλλαγματική πολιτική το έλλειμμα του δημοσίου περιορίζεται από 13,8% του ΑΕΠ το 1993 στο 4,2% το 1997, ο δε πληθωρισμός από 14,4% πέφτει στο 5,5% εφέτος (σε μέσα επίπεδα), ενώ στο τέλος του έτους αναμένεται στο 4,8%, δηλ. πολύ κοντά στον αρχικό στόχο που ήταν 4,5%.

Παράλληλα, επιταχύνεται η αναπτυξιακή πορεία και επιτυγχάνονται υψηλοί ρυθμοί αύξησης του ΑΕΠ πάνω από το μέσο όρο της Ε.Ε. Την περίοδο 1994-97 ο μέσος ετήσιος ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ και των Επενδύσεων είναι 2,4% και 6,4% αντίστοιχα. Η Ν.Δ. με την πολιτική που ακολούθησε επέτυχε μια πολύ μικρή αύξηση του ΑΕΠ 0,7% ετησίως την περίοδο 1991 -93 και μείωση των επενδύσεων 0,7%.

ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΕΡΙΟΔΩΝ 1991-1993 ΚΑΙ 1994-1997

Α. Μέση Ετήσια Μεταβολή	1991-1993	1994-1997
1. ΑΕΠ	0,7	2,4
2. Επενδύσεις	-0,7	6,4
3. Απασχολούμενοι (άτομα)	400	54000
4. Άνεργοι (άτομα)	39300	10000
5. Μέσος Πραγματικός Μισθός	-3,6	3,0
6. Μέση Πραγματική Σύνταξη:		
α. Δημοσίου, ΙΚΑ κτλ	-6,0	1,8
β. ΟΓΑ	-3,4	7,1
7. Πληθωρισμός	16,6	8,4
8. Έμμεσοι Φόροι	19,3	11,0
9. Άμεσοι Φόροι (Φ. Π.)	5,9	23,3
10. Σύνολο Φορολογικών Εσόδων	19,0	13,5

ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΤΩΝ

Β. Έτη	1990	1993	1997
I. Γενική Κυβέρνηση (% ΑΕΠ)			
1. Έλλειμμα	-16,1	-13,8	-4,2
2. Πρωτογενές Πλεόνασμα	-6,0	-1,0	5,6
3. Έμμεσοι Φόροι (Κ.Π)	14,3	15,0	14,8
4. Δημόσιο Χρέος	80,7	111,6	109,9
II. % Φόρου Εισοδήματος			
1. Μισθωτοί - Συνταξιούχοι	55,5	60,8	58,0 *
2. Λοιποί	44,5	39,2	42,0
III. Ρυθμοί Μεταβολής			
1. ΑΕΠ	0,0	-1,6	3,5
2. Επενδύσεις	5,0	-3,5	11,7
3. Πληθωρισμός (μέσα επόπεδα)	20,4	14,4	5,5
4. Πληθωρισμός Ε.Ε.	5,0	4,0	2,0
5. Διάφορα (3-4)	15,4	10,4	3,5

* φ.ρ.ε 96.